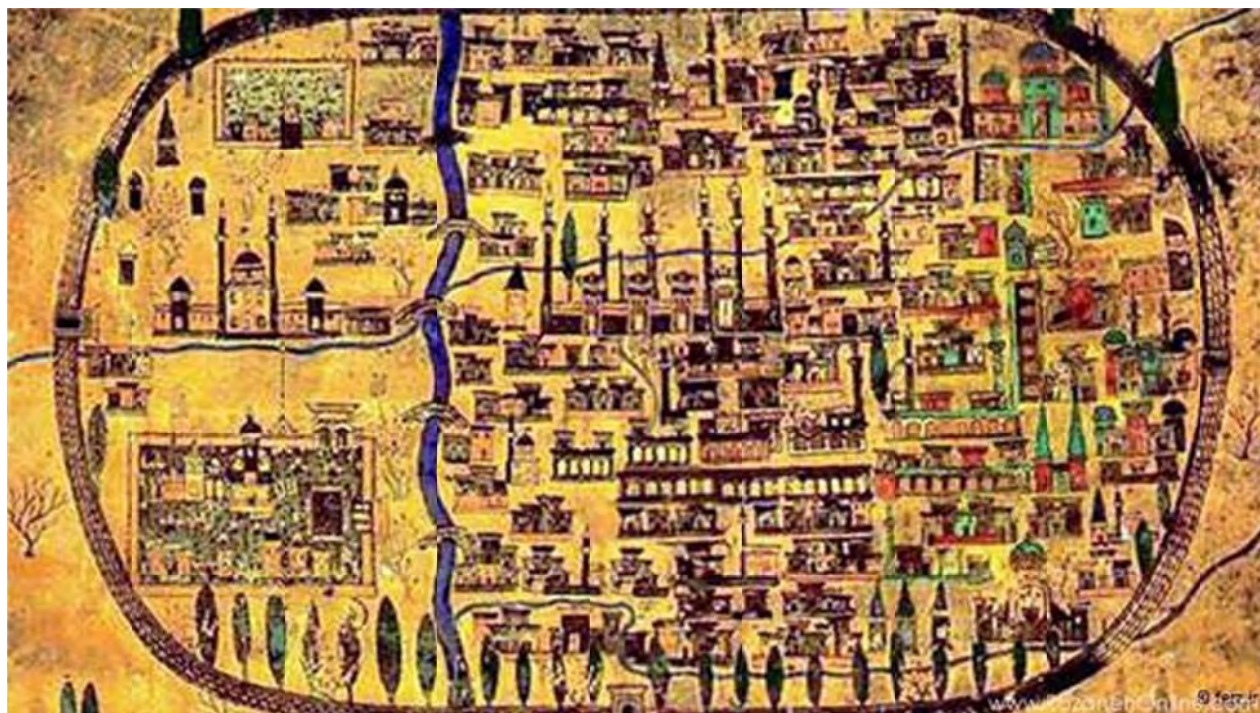

تبریز یکی از شهرهای بزرگ ایران و مرکز استان آذربایجان شرقی است.

این شهر بزرگترین شهر منطقه‌ی شمال غرب کشور و مناطق آذربایجانی‌نشین است.

تبریز در سال ۱۵۰۰ و در زمان پایتختی سلسله صفویان به عنوان چهارمین شهر بزرگ جهان محسوب می‌شده و هم‌تراز با استانبول - پایتخت امپراتوری عثمانی- بوده است. این شهر همچنین در دوره قاجاریان به عنوان بزرگترین، مهم‌ترین و متجددترین شهر ایران به شمار می‌رفته است. نام تبریز در اسناد تاریخی تحت نام‌های مختلفی نظیر «تورز»، «تورژ»، «تبریز» و «توری» به ثبت رسیده است.

نام تبریز به عنوان شهر اولین‌ها، شهر بدون گدا، شهر زیرگذرها و روگذرها، امن‌ترین شهر ایران، سالم‌ترین شهر ایران، مهد سرمایه‌گذاری ایران، دومین شهر مسافرپذیر ایران، دومین شهر صنعتی ایران، دومین شهر دانشگاهی ایران، دومین شهر بلندمرتبه‌ساز ایران، دومین شهر در جذب گردشگر سلامت در ایران، قطب خودروسازی ایران، قطب قطعه‌سازی ایران، قطب تولید موتور دیزل خاورمیانه و یکی از مهم‌ترین شهرهای مهاجرپذیر ایران مطرح است.

قدیمی ترین نقشه تبریز مربوط به سال ۹۴۰ هجری قمری است که در موزه‌ای در ترکیه نگهداری می‌شود.

جمعیت تبریز بر اساس آمار سال ۱۳۹۰ خورشیدی بالغ بر یک میلیون و ۷۰۰ هزار نفر بود.

این شهر همچنین در سال ۱۵۰۰ میلادی با دارا بودن ۲۵۰ هزار نفر جمعیت، چهارمین شهر بزرگ جهان محسوب می‌شد.

این شهر در طول تاریخ بارها ویران و تجدید بنا شده و بنای فعلی آن به دوران اشکانی و ساسانی برمی‌گردد.

تراموای شهری تبریز

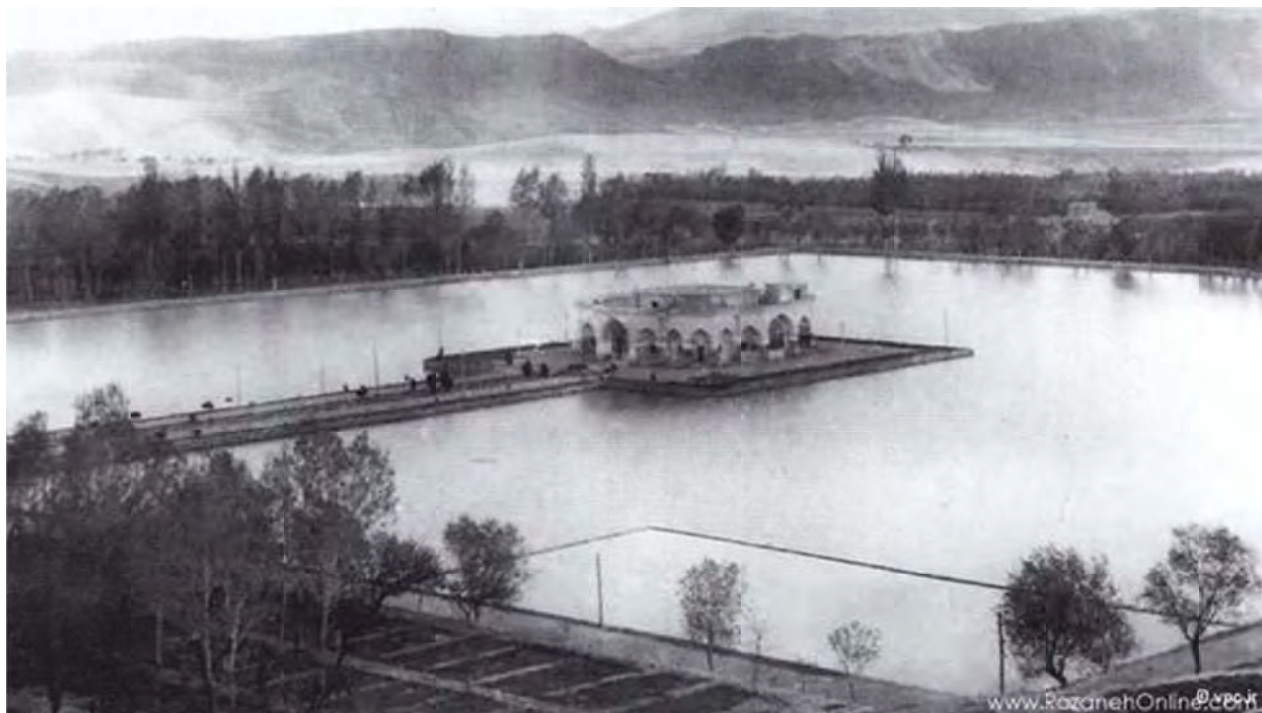
دارالسلطه تبریز

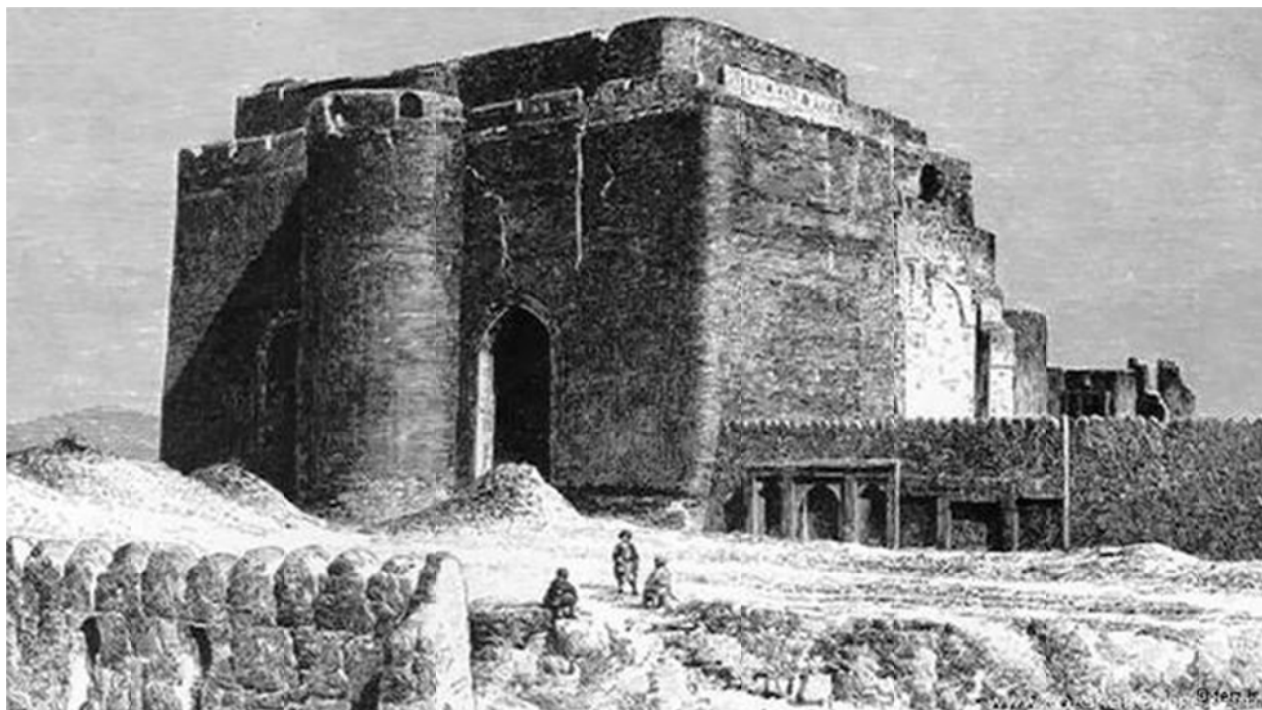
تبریز در طی حکومت چهارصدسالهٔ خاندان "روادی" و اسکان قبیله عرب "آزد" به شکوفایی رسید.

این شهر پایتخت سیاسی حکومت‌های اتابکان، ایلخانان، چوپانیان، جلاریان، قراقویونلو، آق‌قویونلو و نخستین پایتخت حکومت صفویان بوده است.

استخر و ساختمان (شاه گولی = استخر شاه که پس از شورش ۷۹ به ایل گولی مبدل شد) سال ۱۳۴۳

پیش از دوران پهلوی اوج شکوفایی تبریز در زمان ایلخانان بود که در آن زمان، این شهر پایتخت قلمرویی پهناور از نیل تا آسیای مرکزی بود.

ارگ تبریز

بیشتر بناهای تاریخی و دیدنی موجود در تبریز در آخرین شب سال ۱۱۹۳ هجری و در آغاز دوره حکومت قاجاریه بر اثر زمین‌لرزه‌ای هولناک تخریب شدند و این شهر به تلی از خاک تبدیل شد.

خیابان فردوسی از بالای ارگ تبریز سال ۱۳۳۵

میدان شهرداری سال ۱۳۴۸

از داخل تبریز دو رودخانه عبور می‌کند؛ اولی تلخ‌رود (آجی چای) که رودخانه‌ای دائمی است و از ناحیه‌ی شمال غربی این شهر می‌گذرد و دومی مهران‌رود که از مرکز تبریز عبور می‌کند و فصلی است.

پل قاری ۱۳۴۰

تبریز بارها در طول تاریخ بر اثر زمین‌لرزه آسیب جدی دیده یا در پی حمله‌های سلجوقیان، مغولان، عثمانی‌ها، اشغال تبریز توسط روس‌ها (به سال ۱۸۲۷-۱۸۲۸) دچار خرابی‌های شدیدی شده است.

میدان شهرداری تبریز سال ۱۳۳۷

یکی از مکتب‌های نگارگری ایران به نام "مکتب تبریز" در این شهر و در دوره‌ی ایلخانان، جلایریان، ترکمانان قراقویونلو و آق‌قویونلو و صفویان شکل گرفته است.

تبریز در جنبش مشروطه نقش مهمی برعهده داشت. پس از سرکوب مشروطه توسط محمدعلی‌شاه قاجار تمام حرکت‌های مشروطه‌خواهانه در تهران خاموش شدند؛ اما در تبریز و تنها در چند محله‌ی آن، هنوز کسانی چون ستارخان (سردار ملی)، باقرخان (سالار ملی) و شیخ‌الاسلام بودند که از این دست‌آورد پاسداری کنند.

ارگ علیشاه ۱۳۴۹

آتش نشانی تبریز در سال ۱۳۲۸

محصلین اعزامی راه‌آهن به مسکو در سال ۱۳۰۸

تبریز با توجه به آثار تاریخی و جاذبه‌های گردشگری، دومین شهر مسافرپذیر ایران پس از مشهد محسوب می‌شود.

تفریح‌گاه کوه عینالی (عون بن علی تبریز)

گرچه مردم تبریز مسلمان و پیرو مذهب شیعه دوازده‌امامی هستند. ولی اقلیت‌هایی از مسیحیان، ارمنه، آشوریان، زرتشتیان و به ندرت کلیمیان نیز در این شهر سکونت دارند. ولی کمتر بهایی در تبریز زندگی میکند.

پارک شاه گولی (انل گولی)

هم‌اکنون تنها دو محل باستانی ارگ تبریز و مسجد کبود از تبریز قدیم برجای مانده است. به همین دلیل این شهر نسبت به سایر شهرهای بزرگ ایران همچون اصفهان، شیراز و حتی مشهد آثار باستانی بسیار کمتری دارد.

فیروزه هنر ایرانی (گوی مجید = مسجد کبود)

تبریز پس از تهران رتبه دوم برج‌سازی را در بین شهرهای کشور به خود اختصاص داده است. این شهر به دلیل صنعتی‌بودن، یکی از مهم‌ترین شهرهای مهاجرپذیر کشور محسوب می‌شود. همچنین نام تبریز به عنوان "امن‌ترین شهر ایران" مطرح است.

خانه سفال تبریز

نمایی از عمارت انل گلی تبریز در شب

تیم فوتبال تراکتور سازی تبریز یکی از محبوب‌ترین تیم‌های فوتبال ایران محسوب می‌شود. این تیم در بازی‌های خانگی از سوی ده‌ها هزار نفر از هوادارانش مورد تشویق قرار می‌گیرد.